

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ Σ. ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ κατά ΕΛΛΑΔΑΣ

*(Προσφυγές αριθ. 63548/10, 63830/10, 644/11, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11,
6780/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11 και
75384/12)*

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

19 Ιουνίου 2014

Η απόφαση αυτή είναι οριστική. Μπορεί να υποστεί τυπικές μικροαλλαγές

Στην υπόθεση Σ. και λοιποί κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε Επιτροπή, η σύνθεση της οποίας έχει ως εξής:

Mirjana Lazarova Trajkovska, *πρόεδρος*

Λίνος-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,

Ksenija Turković, *δικαστές,*

και André Wampach, *αναπληρωτής γραμματέας τμήματος,*

Αφού διασκέφθηκε σε δικαστικό συμβούλιο στις 27 Μαΐου 2014,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία ελήφθη την ημερομηνία αυτή.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει εισαχθεί με δεκαέξι προσφυγές (αριθ. 63548/10, 63830/10, 644/11, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11 και 75384/12) στρεφόμενες κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας από δεκαέξι υπηκόους του Κράτους αυτού, τα ονόματα των οποίων αναγράφονται στο παράρτημα της παρούσας («οι προσφεύγοντες») και οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπούνται από τον κύριο Ν. Αναγνωστόπουλο και την κυρία Α. Ψύχα, δικηγόρους του συλλόγου των Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από την απεσταλμένη του αντιπροσώπου της, κυρία Μ. Σκορίλα, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 30 Απριλίου 2013, οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

A. Οι συνθήκες της υπόθεσης

4. Οι νόμοι 2838/2000 και 3016/2002 προέβλεπαν μία αύξηση των μισθών των αξιωματικών των ενόπλων δυνάμεων, της ελληνικής αστυνομίας, του λιμενικού σώματος και του πυροσβεστικού σώματος.

5. Οι παρούσες προσφυγές αναφέρονται στις διαδικασίες που είχαν εισαγάγει οι δικαιούχοι των προσφευγόντων προκειμένου να επιτύχουν την αναπροσαρμογή και την αύξηση του ύψους των συντάξεών τους σύμφωνα με τους νόμους αυτούς.

B. Οι επίδικες διαδικασίες

1. Η αίτηση των προσφευγόντων ενώπιον του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και η διαδικασία ενώπιον του Τρίτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου

6. Στις 19 Απριλίου 2001, οι προσφεύγοντες προσέφυγε ενώπιον του 44^{ου} Τμήματος του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους με μία κοινή αίτηση διώκουσα την αναπροσαρμογή του ύψους των σύνταξεών τους.

7. Στις 23 Απριλίου 2002, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους απέρριψε την αίτησή τους.

8. Στις 12 Ιουνίου 2002, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου μία προσφυγή κατά της απόφασης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

9. Στις 29 Ιουνίου 2006, το Ελεγκτικό Συνέδριο δικαίωσε τους προσφεύγοντες (απόφαση αριθ. 1966/2006).

10. Στις 20 Νοεμβρίου 2007, το Δημόσιο ζήτησε την αναίρεση της απόφασης αριθ. 1966/2006, χωριστά για κάθε έναν από τους προσφεύγοντες, ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύο αιτήσεις αναίρεσης.

2. Η αναιρετική διαδικασία

(α) Προσφυγές αριθ. 63548/10, 63830/10, 2057/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11 και 12047/11

11. Στις 5 Μαΐου 2010, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε τις αιτήσεις αναίρεσεως (αποφάσεις αριθ. 986/2010, 995/2010, 998/2010, 990/2010, 1002/2010, 1007/2010, 922/2010 και 1006/2010). Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στους προσφεύγοντες ως εξής:

- Στις 4 Ιουνίου 2010 (προσφυγή αριθ. 63548/10),
- Στις 6 Σεπτεμβρίου 2010 (προσφυγή αριθ. 63830/10),
- Στις 6 Ιουλίου 2010 (προσφυγή αριθ. 2057/11),
- Στις 30 Ιουνίου 2010 (προσφυγή αριθ. 3902/11),
- Στις 23 Ιουνίου 2010 (προσφυγή αριθ. 4177/11),
- Στις 29 Ιουνίου 2010 (προσφυγή αριθ. 4215/11),
- Στις 2 Ιουλίου 2010 (προσφυγή αριθ. 6780/11), και
- Στις 20 Αυγούστου 2010 (προσφυγή αριθ. 12047/11).

(β) Προσφυγή αριθ. 644/11

12. Στις 14 Απριλίου 2010, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως (απόφαση αριθ. 760/2010). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 7 Ιουνίου 2010.

(γ) Προσφυγή αριθ. 6789/11

13. Στις 2 Ιουνίου 2010, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως (απόφαση αριθ. 1359/2010). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 21 Ιουλίου 2010.

(δ) Προσφυγές αριθ. 45808/11, 50702/11, 58701/11 και 66592/11

14. Στις 14 Απριλίου 2010, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε τις αιτήσεις αναιρέσεως (αποφάσεις αριθ. 1811/2010, 1766/2010, 1780/2010, 1812/2010 και 1776/2010). Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στους προσφεύγοντες ως εξής:

- Στις 7 Ιανουαρίου 2011 (προσφυγή αριθ. 45808/11),
- Στις 8 Φεβρουαρίου 2011 (προσφυγή αριθ. 50702/11),
- Στις 14 Φεβρουαρίου 2011 (προσφυγή αριθ. 53207/11),
- Στις 28 Ιανουαρίου 2011 (προσφυγή αριθ. 58701/11), και
- Στις 12 Μαΐου 2011 (προσφυγή αριθ. 66592/11).

(ε) Προσφυγή αριθ. 75384/12

15. Στις 5 Μαΐου 2010, το Ελεγκτικό Συνέδριο ανέβαλε, με προδικαστική απόφασή του, την εξέταση της υπόθεσης, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν είχε κλητευθεί. Μία νέα δικάσιμος έλαβε χώρα στις 2 Φεβρουαρίου 2011.

16. Στις 7 Δεκεμβρίου 2011, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως (απόφαση αριθ. 3248/2011). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 21 Μαΐου 2012.

Γ. Το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο

Ο νόμος 4239/2014

17. Ο νόμος 4239/2014 που φέρει τον τίτλο «δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο» τέθηκε σε ισχύ στις 20 Φεβρουαρίου 2014. Ο πιο πάνω νόμος εισήγαγε, μεταξύ άλλων, μία νέα αίτηση αποζημίωσης που προβλέπει την επιδίκαση δίκαιης ικανοποίησης εξαιτίας της αδικαιολόγητης παράτασης μιας διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το άρθρο 3 § 1 ορίζει:

«Η αίτηση ασκείται ανά βαθμό δικαιοδοσίας εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου που εκδόθηκε μετά από

δίκη για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειάς της (...)).».

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

18. Λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των προσφυγών σε ό,τι αφορά τα πραγματικά περιστατικά και το ζήτημα ουσίας που θέτουν, το Δικαστήριο εκτιμά αναγκαίο να τις συνενώσει και αποφασίζει να τις εξετάσει από κοινού σε μία μοναδική απόφαση.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

19. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι διάρκεια της διαδικασίας παραγνώρισε την αρχή της «λογικής προθεσμίας», όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

«1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας υπό (...) δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...).»

A. Επί του παραδεκτού

20. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης. Σημειώνει εξάλλου ότι αυτή δεν προσκρούει σε οποιονδήποτε λόγο απαραδέκτου. Πρέπει λοιπόν να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Περίοδοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη

21. Η διάρκεια των επιδίκων διαδικασιών, οι οποίες αντιστοιχούν σε δύο βαθμούς δικαιοδοσίας εκάστη, ορίζεται στον πιο κάτω αναφερόμενο πίνακα:

	Αριθμός προσφυγής	Κατάθεση έφεσης ενώπιον του Ελεγκτικού	Ημερομηνία απόφασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού	Διάρκεια της διαδικασίας
--	-------------------	--	---	--------------------------

		Συνεδρίου	Συνεδρίου	
1.	63548/10, 63830/10, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11, 12047/11	12 Ιουνίου 2002	5 Μαΐου 2010	Οκτώ χρόνια περίπου
2.	644/11	12 Ιουνίου 2002	14 Απριλίου 2010	Περισσότερο από επτά χρόνια και δέκα μήνες
3.	6789/11	12 Ιουνίου 2002	2 Ιουνίου 2010	Οκτώ χρόνια περίπου
4.	45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66502/11	12 Ιουνίου 2002	30 Ιουνίου 2010	Περισσότερο από οκτώ χρόνια
5.	75384/12	12 Ιουνίου 2002	7 Δεκεμβρίου 2011	Εννέα χρόνια και έξι μήνες περίπου

2. Εύλογος χαρακτήρας της διαδικασίας

22. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το αντικείμενο της διαφοράς δεν μπορούσε να προκαλέσει ηθική βλάβη στους προσφεύγοντες. Επικαλείται εξάλλου τον υπερβολικό φόρτο εργασίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά την εποχή των γεγονότων, προκειμένου να αιτιολογήσει τις καθυστερήσεις στην εξέλιξη της διαδικασίας.

23. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας εκτιμάται σύμφωνα με τις συνθήκες της υπόθεσης και λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που έχουν καθιερωθεί από την νομολογία του και ειδικότερα της πολυπλοκότητας της υπόθεσης, της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος και εκείνης των αρμοδίων αρχών, καθώς και του διακυβεύματος της διαφοράς για τους ενδιαφερόμενους (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Γλεντζές κατά Ελλάδα*, αριθ. 28627/08, 13 Ιανουαρίου 2011, και *Μαυρεδάκη κατά Ελλάδα*, αριθ. 10966/10, 24 Οκτωβρίου 2013). Σημειώνει προς τούτο ότι τα συμβαλλόμενα Κράτη έχουν την ευθύνη να οργανώσουν το δικαστικό σύστημά τους κατά τρόπο ώστε τα δικαστήριά τους να μπορούν να εγγυηθούν σε όλους το δικαίωμα να επιτύχουν την έκδοση μιας τελεσίδικης απόφασης επί αμφισβητήσεων σχετικών με τα δικαιώματα και τις

υποχρεώσεις τους αστικής φύσεως μέσα σε λογική προθεσμία (*Βασίλειος Αθανασίου και λοιποί κατά Ελλάδα*, αριθ. 50973/08, § 26, 21 Δεκεμβρίου 2010).

24. Το Δικαστήριο έχει χειριστεί πολλές φορές υποθέσεις που θέτουν ζητήματα παρόμοια με αυτά της προκειμένης υπόθεσης και έχει διαπιστώσει την παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης (βλέπε την προαναφερόμενη απόφαση *Γλεντζές*).

25. Σημειώνει ότι οι παρούσες υποθέσεις δεν παρουσίαζαν οποιαδήποτε πολυπλοκότητα. Επιπλέον, το Δικαστήριο δεν σημειώνει κάποιο στοιχείο που από την φύση του θα μπορούσε να υποδείξει την ευθύνη των αιτούντων στην επιμήκυνση των διαδικασιών. Λαμβανομένης υπόψη της σχετικής νομολογίας του, κρίνει ότι εν προκειμένω η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας ήταν υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

26. Κατά συνέπεια, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

27. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται επίσης για το γεγονός ότι δεν υφίσταται στην Ελλάδα κάποια πραγματική προσφυγή για να παραπονεθούν για την υπερβολική διάρκεια των επιδικών διαδικασιών. Επικαλούνται το άρθρο 13 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη (...) Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίες παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.»

A. Επί του παραδεκτού

28. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης. Σημειώνει εξάλλου ότι αυτή δεν προσκρούει σε οποιονδήποτε λόγο απαραδέκτου. Πρέπει λοιπόν να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

29. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 εγγυάται μία πραγματική προσφυγή ενώπιον μιας δημόσιας αρχής η οποία επιτρέπει να παραπονεθεί κανείς κατά της αθέτησης της επιβαλλόμενης από το άρθρο 6 § 1 υποχρέωσης να εκδικάζονται οι υποθέσεις εντός λογικής προθεσμίας (βλέπε *Kudla κατά Πολωνίας* [GC], αριθ. 30210/96, § 156, CEDH 2000-XI).

30. Εξάλλου, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι η ελληνική έννομη τάξη δεν προσέφερε στους ενδιαφερόμενους μία πραγματική προσφυγή με την έννοια του άρθρου 13 της Σύμβασης που να τους επιτρέπει να παραπονεθούν για την διάρκεια μιας διαδικασίας (*Κόντη-Αρβανίτη κατά Ελλάδας*, αριθ. 53401/99, §§ 29-30, 10 Απριλίου 2003 – *Τσουκαλάς κατά Ελλάδας*, αριθ. 12286/08, §§ 37-43, 22 Ιουλίου 2010 – και πιο πάνω αναφερόμενη *Γλεντζές*, §§ 21-22).

31. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι στις 19 Φεβρουαρίου 2014 δημοσιεύθηκε ο νόμος 4239/2014, ο οποίος αναφέρεται στην δίκαιη ικανοποίηση λόγω της υπέρβασης της λογικής προθεσμίας μιας δίκης ενώπιον των ποινικών και των πολιτικών δικαστηρίων και ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 20 Φεβρουαρίου 2014. Δυνάμει του πιο πάνω αναφερομένου νόμου, θεσπίστηκε μία νέα προσφυγή που επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να παραπονεθούν για την διάρκεια κάθε βαθμού δικαιοδοσίας μιας διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε μία προθεσμία έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της σχετικής απόφασης (βλέπε πιο πάνω παράγραφο 17). Το Δικαστήριο παρατηρεί εν τούτοις ότι ο νόμος αυτός δεν έχει αναδρομική ισχύ. Κατά συνέπεια, αυτός δεν προβλέπει μία τέτοια προσφυγή για υποθέσεις που έχουν ήδη λήξει έξι μήνες πριν από την έναρξη ισχύος.

32. Εν προκειμένω, οι αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου δημοσιεύθηκαν μεταξύ της 14 Απριλίου 2010 και της 7 Δεκεμβρίου 2011 (βλέπε πιο πάνω παράγραφο 21), ήτοι περισσότερο από έξι μήνες πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου 4239/2014. Συνεπώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης, εξαιτίας της απουσίας στο εθνικό δίκαιο, την εποχή των γεγονότων, μιας προσφυγής που θα είχε επιτρέψει στους προσφεύγοντες να επιτύχουν την κύρωση του δικαιώματός τους να εκδικαστεί η υπόθεσή τους μέσα σε λογική προθεσμία, με την έννοια του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.

33. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους επιτρέπει την ατελή μόνον επανόρθωση των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο επιδικάζει στον ζημιωθέντα διάδικο, εφόσον συντρέχει λόγος, μία δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

34. Οι προσφεύγοντες αξιώνουν: 15.000 ευρώ (EUR) έκαστος (προσφυγές με αριθμούς 63548/10, 63830/10, 644/11, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11) και 20.000 EUR (προσφυγή αριθ. 75384/12) για την ηθική βλάβη την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν.

35. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις αξιώσεις αυτές. Καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει τις απαιτήσεις στην βάση της ηθικής βλάβης και υποστηρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, η διαπίστωση της παραβίασης θα συνιστούσε επαρκή δίκαιη ικανοποίηση σε ό,τι αφορά την ηθική βλάβη.

36. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι συντρέχει λόγος επιδίκασης 3.000 EUR σε έκαστο των προσφευγόντων των προσφυγών με αριθμούς 63548/10, 63830/10, 644/11, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11 και 3.500 EUR στον προσφεύγοντα της προσφυγής αριθ. 66592/12 για την ηθική βλάβη, πλέον οποιουδήποτε ποσού που μπορεί να οφείλεται από τους ίδιους για τον φόρο.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

37. Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης 1.000 EUR έκαστος για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, καθώς και 1.000 EUR έκαστος (προσφυγές με αριθμούς 63548/10, 63830/10, 644/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11 και 6780/11) και 615 EUR (προσφυγές με αριθμούς 2057/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11 και 75384/12) για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Σε ό,τι αφορά τα τελευταία, οι προσφεύγοντες προσκομίζουν τα αντίγραφα των σχετικών τιμολογίων.

38. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει τις αξιώσεις για έξοδα και δικαστική δαπάνη.

39. Το Δικαστήριο δεν διακρίνει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των διαπιστωθεισών παραβιάσεων και των αιτουμένων εξόδων και δικαστικής δαπάνης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Σε ό,τι αφορά τα έξοδα που δαπανήθηκαν για τις ανάγκες της εκπροσώπησης των προσφευγόντων ενώπιόν του, το Δικαστήριο κρίνει εύλογο να τους επιδικάσει από κοινού 3.200 EUR για την αιτία αυτή πλέον οποιουδήποτε ποσού που μπορεί να οφείλεται από τους ίδιους για τον φόρο.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

40. Το Δικαστήριο κρίνει προσηκόν να βασίσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας στο επιτόκιο διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Αποφασίζει να συνενώσει τις προσφυγές και να τις εξετάσει από κοινού σε μία μοναδική απόφαση.*

2. *Κηρύσσει τις προσφυγές παραδεκτές.*

3. *Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.*

4. *Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης.*

5. *Αποφαίνεται ότι*

α) το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλει, εντός τριών μηνών, τα ακόλουθα ποσά:

-για ηθική βλάβη σε έκαστο των προσφευγόντων αντίστοιχα:

i. προσφυγές με αριθμούς 63548/10, 63830/10, 644/11, 2057/11, 3902/11, 4177/11, 4215/11, 6780/11, 6789/11, 12047/11, 45808/11, 50702/11, 53207/11, 58701/11, 66592/11: 3.000 EUR (τρεις χιλιάδες ευρώ),

ii. προσφυγή αριθ. 75384/12: 3.500 EUR (τρεις χιλιάδες πεντακόσια ευρώ),

-για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη:

3.200 EUR (τρεις χιλιάδες διακόσια ευρώ) από κοινού,

β) ότι στα πιο πάνω επιδικασθέντα ποσά πρέπει να προστεθεί οποιοδήποτε ποσό οφειλόμενο για φόρο εκ μέρους των προσφευγόντων,

γ) ότι, από τη λήξη της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή, τα ποσά αυτά θα προσαυξάνονται με τόκους υπολογιζόμενους με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο θα ισχύει κατά την εν λόγω περίοδο, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

6. Απορρίπτει τα αιτήματα δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 19 Ιουνίου 2014 κατ'εφαρμογήν του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού.

(υπογραφή)

André Wampach

Αναπληρωτής Γραμματέας

(υπογραφή)

Mirjana Lazarova Trajkovska

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αριθ.	Αριθμός προσφυγής	Ημερομηνία κατάθεσης	Όνοματεπώνυμο προσφεύγοντος Ημερομηνία γέννησης Τόπος κατοικίας
1.	63548/10	08.10.2010	Σ. Σ. 1931 Αθήνα
2.	63830/10	26.10.2010	Α. Π. 1933 Θεσσαλονίκη
3.	644/11	07.12.2010	Ι. Α. 1935 Ρέθυμνο
4.	2057/11	20.12.2010	Θ. Δ. 1946 Αθήνα
5.	3902/11	23.12.2010	Δ. Π. 1928 Αθήνα
6.	4177/11	13.12.2010	Ι. Κ. 1935 Μαρούσι
7.	4215/11	23.12.2010	Α. Κ. 1934 Βόλος
8.	6780/11	28.12.2010	Ι. Τ.

			1930 Σέρρες
9.	6789/11	11.01.2011	Β. Π. 1924 Νέο Φάληρο
10.	12047/11	08.02.2011	Β. Κ. 1931 Παπάγου
11.	45808/11	05.07.2011	Ι. Κ. 1935 Αθήνα
12.	50702/11	05.08.2011	Δ. Ρ. 1922 Αθήνα
13.	53207/11	09.08.2011	Ν. Μ. 1930 Αγία Παρασκευή
14.	58701/11	18.07.2011	Ρ. Α. 1924 Αθήνα
15.	66592/11	10.10.2011	Γ. Π. 1935 Αθήνα
16.	75384/12	19.11.2012	Χ. Τ. 1932 Μυτιλήνη